

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 28 март 2018 г.
(OR. fr)

7586/18

LIMITE

JUR 157
COUR 12
INST 133

Междуинституционално досие:
2018/0900 (COD)

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От: Съда на Европейския съюз

Дата на получаване: 26 март 2018 г.

До: Делегациите

Относно: Изменения на Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз

Приложено на делегациите се изпраща писмо от председателя на Съда на Европейския съюз, с което на вниманието на председателя на Съвета на Европейския съюз се представя искане за изменение на Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз.

Люксембург, 26 март 2018 година

До господия *Бойко Борисов*
Председател на Съвета на Европейския съюз
Rue de la Loi 175
B - 1048 Bruxelles

Уважаеми господин Председател,

На основание член 281, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 106а, параграф 1 от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия искам честито да Ви представя приложено предложение за изменение на Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз, което изпращам и на председателя на Европейския парламент.

Камо продължаваме на докладни, които Ви изпратих на 14 декември миналата година по въпроса за възможните промени в разпределението на компетентността по процедурни дела между Съда и Общия съд, настоящото предложение е фокусирано върху три основни направления, и именно, първо, преразглеждане на Общия съд на първичната компетентност да разглежда като първа инстанция искването по член 108, параграф 2 и членове 258 ДФЕС и 259 ДФЛС за установяване на неизпълнение на задължения, второ, включване на Съда на делата по жалби за отмяна, свързани с липсата на надлежно изпълнение на постановено от Съда решение по член 260 ДФЕС, и трето, въвеждане на механизъм за предварително инцужане на обжалване на актовете на Общия съд по някои категории дела. Освен това предложението включва някои примечки с цел терминологично съгласуване.

Предложението цели да реализира целия потенциал на реформата в организацията на съдебната власт на Европейския съюз и поради това в от особено значение за субектите на правото, които очакват от Съда и от Общия съд съдебна защита с най-високо качество.

Измененията на Статута, включени в настоящото предложение, които Ви изпращам на всички официални езици на Европейския съюз, са подробно мотивирани в обяснителния меморандум, към който си позволявам да препратя.

Камо оставам на Ваше разположение за всякакви допълнителни разяснения, Ви моля да приемете, господин Председател, моите най-дълбоки почитания.

Koen Lenaerts

Проект за изменение на Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз

Както следва от представения от него доклад до Европейския парламент, Съвета и Комисията от 14 декември 2017 г.¹, Съдът смята, че на този етап не следва да предлага изменение на Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз с оглед на прехвърлянето на Общия съд на част от компетентността, която упражнява по преюдициални запитвания. Причините за тази позиция са изложени в упоменатия доклад и са свързани в частност с централното място на преюдициалното производство в съдебната система на Съюза и с необходимостта да се предоставя бърз и окончателен отговор на националните юрисдикции по повдигнатите пред тях въпроси за тълкуването или валидността на правото на Съюза, както и с неудобствата, които биха могли да произтекат от частично прехвърляне на преюдициална компетентност на Общия съд в момент, когато преюдициалните запитвания до Съда се обработват експедитивно, а реформата в организацията на съдебната власт на Европейския съюз все още не е породила всички свои последици.

В заключението на доклада обаче Съдът посочва, че възможността за последващо прехвърляне на компетентност по преюдициални дела не може да бъде изцяло изключена в някои специфични сфери. Освен това контекстът на реформата в организацията на съдебната власт на Европейския съюз даде повод за по-широко обсъждане относно разпределението на компетентността между Съда и Общия съд, както и относно разглеждането от Съда на жалбите срещу актове на Общия съд.

Обсъжданията по тези въпроси доведоха до настоящия проект за изменение на Протокол № 3, с който се предлага, първо, прехвърляне на Общия съд на компетентността да разглежда като първа инстанция някои категории искиове за установяване на неизпълнение на задължения, а именно исковите на основание член 108, параграф 2 и членове 258 и 259 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“) с няколко ясно разписани изключения (част I), второ, прехвърляне на Съда на компетентността да разглежда жалби за отмяна, свързани с липсата на надлежно изпълнение на постановено от него решение по член 260, параграф 2 или параграф 3 ДФЕС (част II), трето, въвеждане на процедура за предварително допускане на обжалване на актовете на Общия съд, която да позволи на Съда да не се произнася по някои категории жалби, освен ако не отговарят на определени критерии (част III), и последно, терминологично съгласуване на разпоредбите на Протокола с разпоредбите на ДФЕС след изменението на последния с Договора от Лисабон (част IV).

¹ Доклад, изготвен съгласно член 3, параграф 2 от Регламент (ЕС, Евратом) 2015/2422 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 година за изменение на Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз (ОВ L 341, 24.12.2015 г., стр. 14).

I. Прехвърляне на Общия съд на принципната компетентност да разглежда като първа инстанция исковете по член 108, параграф 2 и членове 258 и 259 ДФЕС за установяване на неизпълнение на задължения

Първата част от настоящото предложение се отнася до исковете за установяване на неизпълнение на задължения. На основание член 256, параграф 1, първа алинея, *in fine* ДФЕС и със съгласието на Общия съд Съдът предлага да се прехвърли на Общия съд компетентността да разглежда като първа инстанция по-голямата част от тези искове, а именно исковете на основание член 108, параграф 2 и членове 258 и 259 от упоменатия договор. От компетентността на Съда обаче трябва да останат исковете, които имат конституционноправни измерения или спешен характер, както и исковете, предявени единствено или частично на основание член 260 ДФЕС и предполагащи евентуално осъждане на ответника да заплати еднократно платима сума или периодична имуществена санкция.

Всъщност към настоящия момент всички искове за установяване на неизпълнение на задължения са от изключителната компетентност на Съда, независимо на какво правно основание са предявени.

Този подход е бил лесно обясним към момента на създаването на Първоинстанционния съд през 1988 г. и дори към момента на подписване на Договора от Ница десетина години по-късно, но се явява много по-нецелесъобразен през 2018 г., когато Общият съд разглежда като първа инстанция всички искове и жалби на физически и юридически лица, а също и жалбите и исковете на държавите — членки на Съюза, за отмяна на актовете на Комисията и на някои актове на Съвета или съответно за установяване на неправомерно бездействие на тези институции. В много отношения разглеждането от Съда на исковете за установяване на неизпълнение на задължения има големи сходства с разглеждането на преките искове и жалби, което понастоящем е от компетентността на Общия съд.

Когато се произнася по иск на основание член 108, параграф 2, член 258 или член 259 ДФЕС, Съдът всъщност трябва подробно да анализира често сложните факти и обстоятелства по спора, а преди да направи извод дали е неизпълнение на задължения, разглежда едно по едно изтъкнатите от ищеца твърдения за нарушения (в повечето случаи ищец е Комисията). Освен това разглеждането на тези искове налага задълбочен анализ на точния обхват на съответното национално законодателство или съответната национална практика.

В този смисъл е особено подходящо Общият съд да разглежда тези иски, по които, както показва опитът, най-често следва да се решават многобройни фактически въпроси. Някои от исковите на основание член 258 или член 259 ДФЕС обаче могат да имат конституционноправни измерения, поради което е за предпочитане правомощието за разглеждането им да бъде запазено за Съда. Тук става дума по-конкретно за исковите да се установи неизпълнение от държава членка на задълженията ѝ по Договора за Европейския съюз, включително неизпълнение на задълженията, произтичащи от Хартата на основните права на Европейския съюз, или за исковите от областта на част трета, дял V от ДФЕС относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Всъщност делата, отнасяни до Съда в последната област — било пряко, с жалба за отмяна или с иск за установяване на неизпълнение на задължения, било по преюдициален ред — често повдигат особено чувствителни и спешни въпроси за тълкуване или валидност, които трудно могат да се съвместят с наличието на двуинстанционен съдебен контрол в тези сфери.

Освен това дори при исковите, които ще станат подсъдни на Общия съд, не е изключено конкретно дело да заслужава да бъде решено направо на последна инстанция, когато изисква принципно решение или когато това се налага поради изключителни обстоятелства, свързани в частност със спешността на делото. Ето защо, по аналогия с правилото по член 256, параграф 3 ДФЕС, уреждащо хипотезата на предоставяне на компетентност на Общия съд по преюдициални дела, в настоящото предложение се предвижда възможност Общият съд да препрати делото на Съда, който да се произнесе. Решението за препращане на делото би могло да се взема служебно или по искане на някоя от страните. По съображения за добро правораздаване и за да не се бави разглеждането на делото, това искане обаче ще трябва да се прави още с подаването на исковата молба (когато е отправено от ищеца) или с представянето на писмената защита (когато е отправено от ответника).

Накрая, предлагат се мерки за съхраняване на ефективността на исковите за установяване на неизпълнение на задължения. Тъй като първостепенната цел на тези иски е да се преустановят нарушенията на правото на Съюза, произтичащи от нетранспонирането на неговите норми в националното право или от неправилното им прилагане, прехвърлянето на Общия съд на компетентността да разглежда тези иски като първа инстанция не бива до води до продължаване във времето на случаите на несъвместимост с правото на Съюза в резултат от възможността по член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС за обжалване на актовете на Общия съд в тази област.

По това съображение се предлага изменение на член 61 от Статута, така че в случаите на обжалване на акт на Общия съд, постановен по иск за установяване на неизпълнение на задължения, да се предвиди правомощие на Съда да се произнесе окончателно по спора от правна и от фактическа страна, ако прецени, че подадената до него жалба е основателна и актът на Общия съд следва да бъде отменен. Така тази мярка — която се прибавя към вече предвидените в Статута и в Процедурния правилник на Съда възможности за бързо решаване на отнесените до него дела (вж. например членове 133—136 от Процедурния правилник, които съгласно член 190, параграф 1 от този правилник се прилагат и по отношение на производството по обжалване на актовете на Общия съд, както и член 53, параграф 3 или член 181 от същия правилник) — ще позволи да се съхрани възможността за обжалване на бъдещите актове на Общия съд по иски за установяване на неизпълнение на задължения, а същевременно ще гарантира бързо провеждане на производството пред Съда и съответно окончателно решение по твърдяното нарушаване на правото на Съюза от съответната държава членка.

В същия дух исковете на основание член 260, параграф 2 ДФЕС или на основание член 258 във връзка с член 260, параграф 3 ДФЕС са изключени от обхвата на настоящото предложение и съответно на този етап ще останат подсъдни единствено на Съда. Това изключение се обяснява с волята да не се предизвика необмислено увеличаване на продължителността на производствата, както и с чувствителния характер на исковете по тези членове, които предвиждат възможността Съдът да наложи на неизправната държава членка еднократно платима сума или периодична имуществена санкция.

Освен това, що се отнася до исковете на основание член 258 и член 260, параграф 3 ДФЕС, следва да се отбележи, че макар да е бил сезиран с няколко иска на това двойно основание, Съдът все още не се е произнасял относно приложното поле или обхвата на член 260, параграф 3 ДФЕС, тъй като Комисията оттегля всички предявени на основание на тази разпоредба иски още преди Съдът да се произнесе.

II. Прехвърляне на Съда на компетентността да разглежда жалбите за отмяна, свързани с липсата на надлежно изпълнение на постановено от него решение по член 260, параграф 2 или параграф 3 ДФЕС

Съгласно член 260 ДФЕС съдът, сезиран с иск за установяване на неизпълнение на задължения, може не само да установи неизпълнението от страна на държава членка на задълженията ѝ по Договорите, но и да осъди неизправната държава да заплати еднократно платима сума или периодична имуществена санкция. Това е възможно в частност когато срещу държавата членка за втори път се води дело за неизпълнение, поради това че не е изпълнила надлежно първото съдебно решение, с което е установено неизпълнение на задължения от нейна страна (член 260, параграф 2, втора алинея ДФЕС).

В рамките на правомощията си да проверява приетите от държавата членка мерки за съобразяване с решението на Съда и в рамките на събирането на сумите по наложените санкции Комисията може да приема актове, които подлежат на обжалване пред Общия съд по силата на принципната му компетентност да разглежда и да се произнася като първа инстанция по този вид жалби съгласно член 256, параграф 1 ДФЕС.

При сега действащото разпределение на компетентността обстоятелството, че само Съдът разглежда искове за установяване на неизпълнение на задължения, може в някои случаи да доведе до значителна несигурност по отношение на точния обхват на правомощията на Общия съд и до сериозни затруднения, когато становищата на Комисията и на съответната държава членка се различават, в частност по въпроса подходящи ли са приетите от тази държава мерки за съобразяване с решението на Съда. Проверката от страна на Комисията — а впоследствие от страна на Общия съд — на приетите от държавата членка мерки за изпълнение на решение на Съда, с което е осъдена да плаща периодична имуществена санкция, и събирането на сумите, дължими от тази държава по наложените ѝ санкции, непременно трябва да са съобразени с границите на неизпълнението на задължения, определени от Съда в решението му. Както постановява самият Общ съд, ако се приеме обратната теза, това би имало за последица, в случай на оспорване от държава членка на определена преценка на Комисията, надхвърляща самата формулировка на диспозитива на решението на Съда, Общият съд да се произнася по съвместимостта на дадена национална практика или правна уредба с правото на Съюза и съответно да навлиза в изключителната компетентност на Съда в това отношение (вж. по-специално т. 90 от решение от 29 март 2011 г., Португалия/Комисия (T-33/09, EU:T:2011:127), потвърдено от Съда с решение от 15 януари 2014 г., Комисия/Португалия (C-292/11 P, EU:2014:3).

Този риск е налице в не по-малка степен и при предлагания режим на прехвърляне на Общия съд на компетентността да разглежда някои категории иски за установяване на неизпълнение на задължения. Безспорно Общият съд ще може по-лесно да прецени законосъобразността на мерките за изпълнение на Комисията по отношение на неизпълнение на задължения, чиито граници ще е определил самият той. Някои неизпълнения обаче ще останат от компетентността на Съда, а и не бива да се забравя, че на обжалване пред Съда пак ще подлежат както първоначалното решение на Общия съд, в което се констатира неизпълнението, така и решението му за отмяна на последващия акт на Комисията. Правната несигурност, която би могла да произтече от това, би се съчетала с допълнителните забавяния в резултат от производства за установяване на неизпълнение, за които бездруго може да се предположи, че са продължили твърде много, щом се е стигнало до такива трудности при изпълнението.

Именно по тази причина се предлага всички спорове във връзка с неизпълнение на задължения от държава членка, за което се налага финансова санкция, да са подсъдни единствено на Съда, независимо дали става дума за първоначалното установяване на самото наличие на неизпълнение на задължения, произтичащи от правото на Съюза — по иски за установяване на основание член 258 ДФЕС във връзка с член 260, параграф 3 ДФЕС, или за споровете, които могат да възникнат след осъждането на държавата да заплати еднократно платима сума или периодична имуществена санкция.

III. Процедура за предварително допускане от Съда на някои жалби срещу актове на Общия съд

Третата част от настоящото предложение се отнася до обжалването на актовете на Общия съд и се състои във въвеждането на процедура за предварително допускане на някои категории жалби, така че Съдът да разглежда само жалбите, които изцяло или частично повдигат въпрос от значение за развитието на правото на Съюза или за единството или съгласуваността на правото на Съюза.

Предлага се такава процедура да се въведе само за случаите, в които спорът вече е бил разгледан от независим административен орган, т.е. за делата, които стигат до Общия съд едва след обжалване по административен ред. Такъв е редът в частност за решенията, вземани в областта на марките от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), в която има апелативни състави, а също и за решенията на различни агенции на Съюза, разполагащи с органи за административно обжалване, например Службата на Общността за сортовете растения (CPVO) и Европейската агенция по химикали (ЕСНА).

Във всички тези хипотези оспорваните административни решения вече са преминали през двоен контрол за законосъобразност, преди да стигнат до Съда. Ето защо в тези области голям брой жалби срещу актове на Общия съд се отхвърлят като явно недопустими или явно неоснователни, а същевременно Съдът е длъжен да ги разгледа и това мобилизира значителни ресурси².

За да може Съдът да се съсредоточи върху делата, които наистина изискват внимание, и да използва оптимално своите ресурси, се предлага в Статута да бъде добавен член 58а за предварителното допускане на обжалване на актовете на Общия съд.

В съответствие с член 256, параграф 1, втора алинеяДФЕС актовете на Общия съд в тези области пак ще подлежат на обжалване пред Съда само по правни въпроси, но страната, която оспорва акта на Общия съд, ще трябва в приложен към жалбата документ да докаже наличието на интерес от обжалване с оглед на значението на повдигнатия в жалбата въпрос за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза.

---

² Както сочат статистическите данни, през 2017 г. Съдът приключва 194 дела по жалби срещу актове на Общия съд, като 57 от тях — т.е. 29,4 % от общия им брой — са приключени с определение на основание член 181 от Процедурния правилник. Делът им е бил още по-висок през 2016 г., когато делата, приключили с определение на основание член 181 от Процедурния правилник, са били 88, т.е. близо 50 % от всички дела по жалби срещу актове на Общия съд, приключени през въпросната година от Съда (общо 182 такива дела). Броят на приключените с определение дела по жалби срещу актове на Общия съд в областта на интелектуалната собственост е съответно 51 (през 2016 г.) и 22 (през 2017 г.).

Състав на Съда ще преценява изпълнени ли са съответните условия³. Това означава, че решението ще е колегиално и мотивирано. То ще се взема на съвсем ранен етап единствено с оглед на обжалвания акт на Общия съд и представения от жалбоподателя документ в приложение към жалбата. Или Съдът ще допусне изцяло или частично обжалване на акта на Общия съд и производството ще продължи нататък по обичайния ред, или Съдът няма да допусне обжалване и няма да пристъпи към разглеждане на делото.

В първата хипотеза жалбоподателят ще бъде уведомен за допускането на жалбата му до разглеждане от Съда, след което жалбата ще бъде връчена на останалите страни по делото пред Общия съд и производството ще продължи по обичайния ред съгласно общите процесуални правила.

Във втората хипотеза жалбоподателят ще бъде уведомен за мотивите за недопускане на обжалване, а жалбата няма да се връчва на останалите страни по делото пред Общия съд, чийто акт съответно ще влиза в сила с изтичането на срока за обжалване.

Този механизъм — чийто точен ред трябва да бъде установен в Процедурния правилник на Съда и който не засяга възможността на Съда да реши делото с определение, ако констатира, че жалбата може директно да бъде отхвърлена или уважена съгласно член 181 или член 182 от Процедурния правилник — би следвало да позволи на Съда да използва най-добре своите ресурси, без да накърнява правото на страните на ефективни правни средства за защита, гарантирано с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

IV. Терминологично съгласуване

При прегледа на разпоредбите, които уреждат съответните правомощия на Съда и на Общия съд, беше констатирано, че термините, използвани в член 51 от Статута за обозначаване на подлежащите на оспорване актове или бездействия, съответстват на термините от Договора в редакцията му отпреди измененията с Договора от Лисабон.

Това създава риск от несигурност относно точното разделение на правомощията, предвидено с тази разпоредба.

Това налага да се възстанови съгласуваността между релевантните разпоредби на Договора и член 51 от Статута и съответно в член 51, буква а), подточка i) и буква б) да се възприемат термините, използвани в членове 263 и 265ДФЕС.

---

³ Близки до условията за преразглеждане по член 256, параграф 2, втора алинея ДФЕС, каквото също е възможно само в случаите, в които делото вече е разгледано на две поредни инстанции (от специализиран съд и след това от Общия съд).

за изменение на Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 256, параграф 1 и член 281, втора алинея от него,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия, и по-специално член 106а, параграф 1 от него,

като взеха предвид искането на Съда от ...,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската комисия от ...,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Вследствие на поканата, която Европейският парламент и Съветът отправиха до него на 16 декември 2015 г. при приемането на реформата в организацията на съдебната власт на Европейския съюз, Съдът пристъпи заедно с Общия съд към съвместно обсъждане на упражняваната от всеки от тях компетентност и анализира необходимостта като част от упоменатата реформа да се внесат някои промени в разпределението на компетентността между Съда и Общия съд.
- (2) Както следва от доклада, който представи на Европейския парламент, Съвета и Комисията на 14 декември 2017 г., Съдът смята, че на този етап не следва да предлага изменения във връзка с разглеждането на преюдициалните въпроси, отправяни до него по силата на член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Всъщност преюдициалните запитвания са крайъгълният камък в съдебната система на Съюза и се разглеждат бързо, така че към настоящия момент не е необходимо прехвърляне на Общия съд на компетентността да разглежда и да се произнася по преюдициални въпроси в специфични сфери, определени от Статута.

- (3) Проведените от Съда и Общия съд обсъждания обаче откриха факта, че когато се произнася по искове на основание член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз или на основание член 258 или член 259 от този договор, Съдът често разглежда спорове, които поставят основно фактически въпроси, близки до тези, които към настоящия момент разглежда Общият съд, когато се произнася по искове или жалби, отнасяни до него на основание член 256, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз. При това положение, за да се внесе повече яснота в разпределението на компетентността между Съда и Общия съд и да се позволи на тези две съдилища да се съсредоточат върху основните си задачи, следва да се възложи на Общия съд компетентността да се произнася като първа инстанция по исковете за установяване на неизпълнение на задължения, предявявани на основание член 108, параграф 2 и членове 258 и 259 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (4) Като се има предвид обаче, че някои искове на основание член 258 или член 259 от този договор могат да имат конституционни измерения или да се явяват особено спешни или чувствителни, Съдът следва да запази компетентността си да разглежда исковете по тези членове, когато с тях се цели установяване на неизпълнение на задължения, произтичащи от Договора за Европейския съюз, от част трета, дял V от Договора за функционирането на Европейския съюз или от акт, приет на основание на този дял. Следва също така да се предвиди възможност за Общия съд да препраща отнесените до него дела за разглеждане от Съда, ако прецени, че делото изисква принципно решение или че изключителни обстоятелства налагат това.
- (5) С оглед на чувствителния характер на исковете по член 260, параграф 2 или параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, които могат да доведат до налагане на еднократно платима сума или периодична имуществена санкция, и за да не се предизвика прекомерно увеличаване на продължителността на производствата, свързано с възможността за обжалване на актовете на Общия съд, исковете по този член трябва на този етап да останат подсъдни единствено на Съда. Доколкото обаче жалбите на държави членки за отмяна на актове на Комисията, отнасящи се до липсата на надлежно изпълнение на постановено от Съда решение по член 260 от посочения договор, са от компетентността на Общия съд, а както следва от съдебната практика, Общият съд може да срещне сериозни затруднения при произнасянето по тях, когато Комисията и съответната държава членка поддържат различни становища по въпроса подходящи ли са взетите от тази държава мерки за съобразяване с решението на Съда, изглежда необходимо само Съдът да е компетентен по всички спорове, свързани с неизпълнение на задължения от държави членки, за което се налага финансова санкция, в това число споровете, които могат да възникнат вследствие на осъждането на съответната държава да заплати еднократно платима сума или периодична имуществена санкция.
- (6) За да се съхрани ефективността на производството за установяване на неизпълнение на задължения, следва освен това да се предвиди, че при обжалване на акт, постановен от Общия съд по иск за установяване на неизпълнение на задължения, Съдът ще постановява окончателно решение по делото от правна и от фактическа страна, ако прецени, че подадената до него жалба е основателна и следва да отмени акта на Общия съд.

- (7) Накрая, извършеният от Съда и Общия съд анализ показва, че често се обжалват актове на Общия съд по дела, които вече са преминали двоен контрол — първо от независим административен орган, а след това от Общия съд, и че Съдът отхвърля много от тези жалби поради явна неоснователност или явна недопустимост. При това положение, за да може Съдът да се съсредоточи върху делата, които изискват цялото му внимание, по съображения за добро правораздаване се предлага да се въведе механизъм за предварително допускане на обжалване на актовете на Общия съд по делата, с които е бил сезиран независим административен орган, преди да бъдат отнесени до Общия съд. По този начин страната, която оспорва акт на Общия съд по такива дела, ще трябва първо да убеди Съда в значението на повдигнатите с жалбата ѝ въпроси за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза.
- (8) Поради това Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз следва да бъде изменен, като същевременно се гарантира пълна терминологична съгласуваност между неговите разпоредби и съответните разпоредби на Договора за функционирането на Европейския съюз и се предвидят подходящи преходни разпоредби за висящите дела към деня на влизане в сила на настоящия регламент,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Протокол № 3 относно статута на Съда на Европейския съюз се изменя, както следва:

1) Член 51 се заменя със следното:

„Член 51

1. Чрез дерогация от правилото по член 256, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз Съдът запазва правомощието да разглежда:

а) жалбите и исковете по членове 263 и 265 от Договора за функционирането на Европейския съюз, когато са подадени от държава членка:

- i) срещу законодателен акт, срещу акт на Съвета с изключение на препоръките и становищата, срещу акт на Европейския парламент или на Европейския съвет, предназначен да произведе правно действие по отношение на трети страни, или срещу бездействие на Европейския парламент, на Европейския съвет или на Съвета, освен за:
  - решения, взети от Съвета съгласно член 108, параграф 2, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз,
  - актове на Съвета, приети съгласно регламент на Съвета относно мерките за търговска защита по смисъла на член 207 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
  - актове на Съвета, чрез които Съветът упражнява изпълнителни правомощия в съответствие с член 291, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз;
- ii) срещу акт или бездействие на Комисията съгласно член 331, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

б) жалбите и исковете по членове 263 и 265 от Договора за функционирането на Европейския съюз, когато са подадени от институция на Съюза срещу законодателен акт, срещу акт на Съвета, на Комисията или на Европейската централна банка с изключение на препоръките и становищата, срещу акт на Европейския парламент или на Европейския съвет, предназначен да произведе правно действие по отношение на трети страни, или срещу бездействие на Европейския парламент, на Европейския съвет, на Съвета, на Комисията или на Европейската централна банка.

в) жалбите по член 263 от Договора за функционирането на Европейския съюз, когато са подадени от държава членка срещу акт на Комисията, отнасящ се до липсата на надлежно изпълнение на постановено от Съда решение по член 260, параграф 2, втора алинея или параграф 3, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз.

2. Общият съд е компетентен да разглежда като първа инстанция исковете на основание член 108, параграф 2, втора алинея, член 258 и член 259 от Договора за функционирането на Европейския съюз с изключение — що се отнася до исковете, предявени на основание на някоя от последните две разпоредби — на исковете, които целят да се установи неизпълнение от държава членка на задълженията ѝ по Договора за Европейския съюз, по част трета, дял V от Договора за функционирането на Европейския съюз или по приет на основание на този дял акт.

Когато делото изисква принципно решение или когато изключителни обстоятелства налагат това, Общият съд може служебно или по искане на някоя от страните да препрати делото на Съда, който да се произнесе.

Искането по предходната алинея се прави, в зависимост от случая, в исковата молба или в двумесечен срок от връчването ѝ на ответника“.

2) Добавя се следният член:

„Член 58а

Когато, за да може делото да бъде отнесено до Общия съд, трябва първо да е сезиран независим административен орган, жалбата срещу акта на Общия съд се разглежда само при условие че Съдът предварително е допуснал това обжалване.

Обжалване на акта на Общия съд се допуска по реда, определен в Процедурния правилник, когато жалбата изцяло или частично повдига въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза.

Решението да не се допусне обжалване на акта на Общия съд, се мотивира“.

3) Член 61 се заменя със следното:

„Член 61

Ако жалбата е основателна, Съдът отменя акта на Общия съд. Той може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение.

Когато делото е върнато на Общия съд, този съд е обвързан от всяко решение на Съда по правни въпроси.

Когато жалбата на държава членка или на институция на Съюза, която не е встъпила в производството пред Общия съд, е основателна, Съдът може, ако счете това за необходимо, да постанови кои от последиците на отменения акт на Общия съд се считат за окончателни по отношение на страните по делото.

Когато обяви за основателна жалба срещу акт на Общия съд, постановен на основание член 51, параграф 2 от настоящия статут, чрез дерогация от първа алинея Съдът разглежда всички релевантни въпроси от правна и от фактическа страна и постановява окончателно решение по делото“.

Член 2

Делата, които са от компетентността на Общия съд съгласно настоящия регламент и са образувани пред Съда към деня на влизане в сила на този регламент, но до този ден писмената фаза на производството по тях още не е приключила, се изпращат на Общия съд.

Член 3

Делата, които са от компетентността на Съда съгласно настоящия регламент и са образувани пред Общия съд към деня на влизане в сила на този регламент, но до този ден писмената фаза на производството по тях още не е приключила, се изпращат на Съда.

Член 4

Механизмът по член 58а от Статута не се прилага за жалбите, с които Съдът е сезиран към деня на влизане в сила на настоящия регламент.

Член 5

Настоящият регламент влиза в сила на първо число от месеца след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на ... година.

За Европейския парламент

За Съвета

Председател

Председател